Ediția jubiliară a JOCURILOR OLIMPICE DE IARNĂ

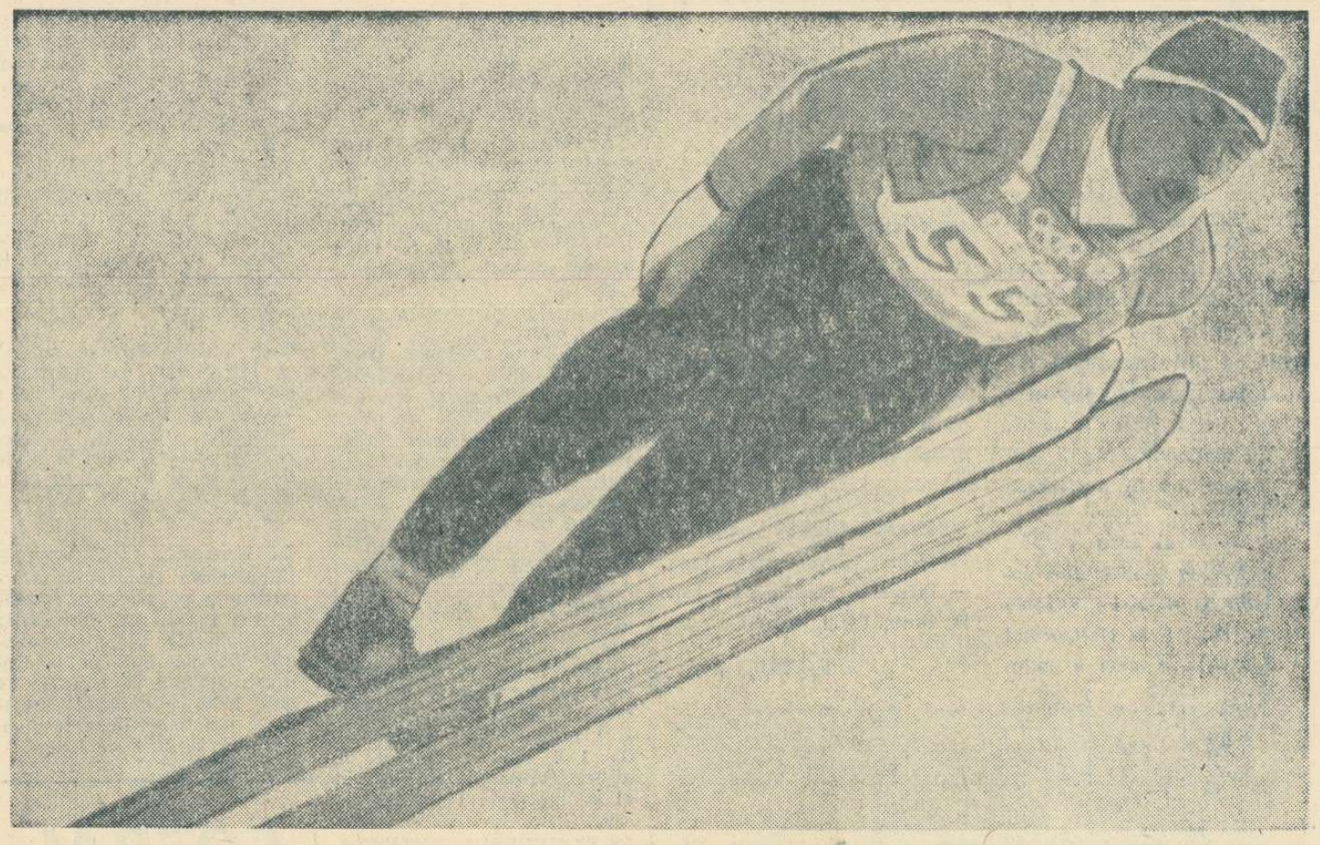

Un om pe schiuri planează deasupra muntelui străjuit de stînca celor 3 fecioare... Este Vladimir Belousov, cîștigătorul ultimei probe olimpice — săriturile de la trambulina mare

Telefoto: U.P.I. — AGERPRES

O ultimă surpriză

Vladimir Belousov (U.R.S.S.) — cel mai bun la trambulina mare

Vremea a fost admirabilă ieri, la Saint Nizier, aducînd în împrejurimile trambulinei de sărituri (de la 90 de metri) peste 70 000 de spectatori. La startul probei, care avea să decidă pe cel de al 35-lea (și totodată ultimul) campion olimpic al ediției a X-a, s-au prezentat 59 de concurenți din 17 țări.

Întrecerea icarilor moderni a fost splendidă, publicul însoțind cele mai multe încercări ale temerarilor săritori cu îndelungi ovații. Pentru a da posibilitate sportivilor de a obține rezultate cît mai bune (s-a avut în vedere și faptul că în zilele precedente vremea nefavorabilă a stînjenit mult antrenamentele oficiale) juriul concursului a aprobat efectuarea unei sărituri de probă înaintea celor două oficiale.

Chiar de la această manșă neoficială am putut observa evoluția (99,5 m) excelentă a sovieticului **Vladimir Belousov.** Sărituri promițătoare anunțau și norvegianul **Bjorn Wirkola** (98,5 m), austriacul **Reinhold Bachler** (101,5 m — cea mai lungă săritură a zilei) și proaspătul campion olimpic al probei de 70 m, cehoslovacul **Jiri Raska** (99 m).

Au urmat încercările oficiale. Primul a coborît norvegianul **Jan Olaf Roaldset,** iar încercarea sa a măsurat 100,5 m. Apoi, un alt compatriot al său, **Bent Tomtum** a smuls ropote de aplauze cu săritura sa (apreciată mai bine) de 98,5 m. Sovieticii **Anatoli Jeglanov** (99 m) și **Igor Napalkov** (96,5 m) au punctat de asemenea foarte bine. În schimb, evoluțiile reprezentanților R. D. Germane, **Manfred Queck** (96,5 m cu note mai slabe pentru ținută) și **Dieter Neundorf** (93 m) au fost mai puțin reușite. Protagoniștii probei au sărit în partea a doua a manșei: **Lars Grini** (Norvegia) 99 m, **Takashi Fujisawa** (Japonia) 101 m (el avea să rateze a doua încercare), **Bachler** 98,5 m, **Raska** 101 m și **Belousov** 101,5 m. Ordinea după prima serie: BELOUSOV 118 p, FUJISAWA 116,8 p, RASKA 116,3 p, GRINI 111,5 p, ROALDSET 109,6 p, JEGLANOV 108,5 p, TOMTUM 108,3 p și BACHLER 107,3 p.

În manșa a doua, **Belousov** s-a dovedit din nou cel mai bun și astfel, tînărul lăcătuș din Vsevolodsk (21 ani) a furnizat marea surpriză, cîștigînd titlul olimpic. Cu sărituri remarcabile au încheiat proba și **Raska** (98 m), **Grini** (93,5 m), **Queck** (98,5 m) și **Tomtum** (95 m).

Iată clasamentul întrecerii: 1. VLADIMIR BELOUSOV **(U.R.S.S.) 231,3 p (101,5 m și 98,5 m) — campion olimpic;** 2. **Jiri Raska (Cehoslovacia) 229,4 p (100—98);** 3. **Lars Grini (Norvegia) 214,3 p (99—93,5);** 4. Manfred Queck (R.D.G.) 212,8 p (96,5—98,5), 5. Bent Tomtum (Norvegia) 212,2 p (98,5—95); 6. Reinhold Bachler (Austria) 210,7 p (98,5—95); 7. Wolfgang Stoehr (R.D.G.) 205,9 p (96,5—92,5), 8. Anatoli Jeglanov (U.R.S.S.) 205,7 p (99—92); 9. Ludwik Zajc (Iugoslavia) 203,8 (96,5—93,5); 10. Gilbert Poirot (Franța) 203,7 p (97—94).

Calificarea și punctele F. I. S.

Decizia pe care a luat-o comisia de organizare a cursei masculine de slalom special, potrivit căreia înaintea celor două manșe obișnuite trebuiau să se efectueze coborîri de calificare (starea timpului nu a permis desfășurarea decît a uneia din cele două stabilite), a produs la Chamrousse mari nemulțumiri în rîndurile schiorilor din prima categorie. Aceștia s-au văzut puși în situația de a fi nevoiți să depună eforturi suplimentare pentru a obține un loc bun și calificarea în proba lor de specialitate, după ce luptaseră în decursul întregului sezon pentru a realiza poziții fruntașe în clasamentul oficial întocmit de Federația internațională de schi.

Iată de ce atenția generală a fost îndreptată în ultimele zile către dl. MARC HODLER, președintele F.I.S. În cadrul unei ample discuții el a fost întrebat, printre altele, dacă a primit scrisoarea adresată Federației de către un grup dintre cei mai buni schiori și ce părere are despre conținutul ei. În această scrisoare, de fapt, este vorba de o cerere, schiorii fruntași punînd tocmai problema punctelor acordate de F.I.S. pentru alcătuirea grupelor de concurs în proba de slalom special.

Președintele F.I.S. a arătat că a fost informat prea tîrziu despre această cerere a schiorilor și că, în consecință, n-a mai putut interveni în sensul luării unor noi măsuri. El a explicat însă că sistemul de calificare, care fusese prevăzut și pentru mondialele de la Portillo, va fi definitiv adoptat și că schiorii vor avea destul timp să se pregătească pentru competițiile supreme.

La rîndul lor, sportivii s-au plîns că nu au fost încunoștințați în timp util de regulament, dar că, practic, ar fi imposibil ca F.I.S. să-și schimbe deciziile pe care le-a luat nu mai departe decît în 1967, la Beirut, și că nimeni, după părerea concurenților, nu poate avea competența necesară pentru a anula această hotărîre luată.

Dl. Hodler a arătat că, în cele din urmă, concurenții trebuie să înțeleagă că Federației îi este imposibil să accepte cererea lor. Sportivii de primă categorie, între care s-au găsit cei mai valoroși dintre participanții la J.O., au subliniat dificultatea pe care o ridică proasta vizibilitate pe traseu ca și faptul că trebuie să se coboare în condiții diferite, chiar de la un om la altul. Președintele F.I.S. le-a dat asigurări că juriul probei va examina cu toată atenția condițiile de vizibilitate și că, dacă va fi nevoie, se vor lua măsuri de genul celor aplicate în proba de coborîre. (N.N. Acest lucru nu s-a întîmplat totuși, adeverindu-se previziunile sumbre ale competitorilor!).

Observația concurenților s-a referit mai ales la probele suplimentare de calificare cerute pentru recentele Jocuri Olimpice. În plus, ei au ridicat și o altă problemă foarte interesantă, aceea a camerelor de control în timpul cursei, care în condițiile lipsei de vizibilitate nu pot avea aportul normal.

Pînă la urmă timpul nefavorabil n-a îngăduit desfășurarea programului stabilit, iar finala a avut loc pe o vreme a cărei consecință au constituit-o cunoscutele incidente de sîmbătă.

Dificultățile pe care le-a întîmpinat Federația internațională s-au ivit mai ales în cazul concurenților care n-au participat la o serie întreagă de competiții anterioare Jocurilor și care, astfel, n-au putut obține puncte F.I.S. Este vorba de mulți concurenți, între care și cei din țara noastră. Căci nu toți i-au putut imita pe schiorii americani și canadieni, care au întreprins lungi turnee competiționale în Europa pentru a putea acumula puncte. Tocmai de aceea F.I.S. s-a văzut nevoită să recurgă la acest sistem de calificare. Considerăm că inițiativa Federației internaționale de schi este corectă cu atît mai mult cu cît în schiul alpin, în ultima vreme, s-a putut constata că o serie de tineri foarte talentați se impun chiar de la un sezon la altul și că, dimpotrivă, ar fi fost incorect să li se răpească șansa de a-și apăra calitatea sportivă numai pentru motivul că n-ar avea un punctaj F.I.S.

Clasamentul general (neoficial) pe medalii și puncte

ȚARA	AUR	ARGINT	BRONZ	IV	V	VI	Total puncte
NORVEGIA	6	6	2	6	3	2	103
U.R.S.S.	5	5	3	3	3	5	92
FRANȚA	4	3	2	2	2	1	62
ITALIA	4	—	—	—	2	3	35
AUSTRIA	3	4	4	4	4	2	79
OLANDA	3	3	3	—	3	—	53,5
SUEDIA	3	2	3	3	4	4	63,5
R.F.G.	2	2	3	1	1	2	43
S.U.A.	1	5	1	1	5	4	47,5
FINLANDA	1	2	2	4	6	3	51,5
R.D.G.	1	2	2	2	1	2	35
CEHO-SLOVACIA	1	2	1	1	—	1	25
CANADA	1	1	1	—	—	—	16
ELVEȚIA	—	2	4	1	1	—	31
ROMANIA	—	—	1	1	—	—	7
POLONIA	—	—	—	4	2	3	19
ANGLIA	—	—	—	1	1	1	6
UNGARIA	—	—	—	—	—	1	1

Maeștrii săniușului au reconfirmat

Suita de aminări s-a încheiat și la proba de **săniuțe pentru două persoane,** prin disputarea a două manșe, duminică dimineață, la Villard de Lans. De data aceasta, **sportivii din R.D. Germană** au obținut un binemeritat succes în fața principalului echipaj al Austriei, din care făcea parte și proaspătul campion olimpic la simplu, Manfred Schmid. Cei doi învingători, **KLAUS MICHAEL BONSACK** și **THOMAS KÖHLER** au format o echipă omogenă, cu evoluții constante la înalt nivel.

La J.O. de la Grenoble, ei și-au reconfirmat pe deplin măiestria, avînd în vedere că și în cursa de simplu au ocupat locurile II (Köhler) și III (Bonsack). Iată, de altfel, ordinea echipajelor fruntașe din **clasamentul probei de săniuțe pentru două persoane: 1. R.D. GERMANĂ (KLAUS BONSACK, THOMAS KÖHLER) 1:35,85; 2. Austria (Manfred Schmid, Ewald Walch) 1:36,34; 3. R.F. a Germaniei (Wolfgang Winkler, Fritz Nachmann) 1:37,29; 4. R.F. a Germaniei II (Hans Plenk, Bernhard Aschauer) 1:37,61; 5. R.D. Germană II (Horst Hörnlein, Reinhard Bredow) 1:37,81; 6. Polonia (Zbigniew Gawior, Ryszard Gawior) 1:37,85.** Din rezultate, se desprinde disputa strînsă petru medalia de bronz.

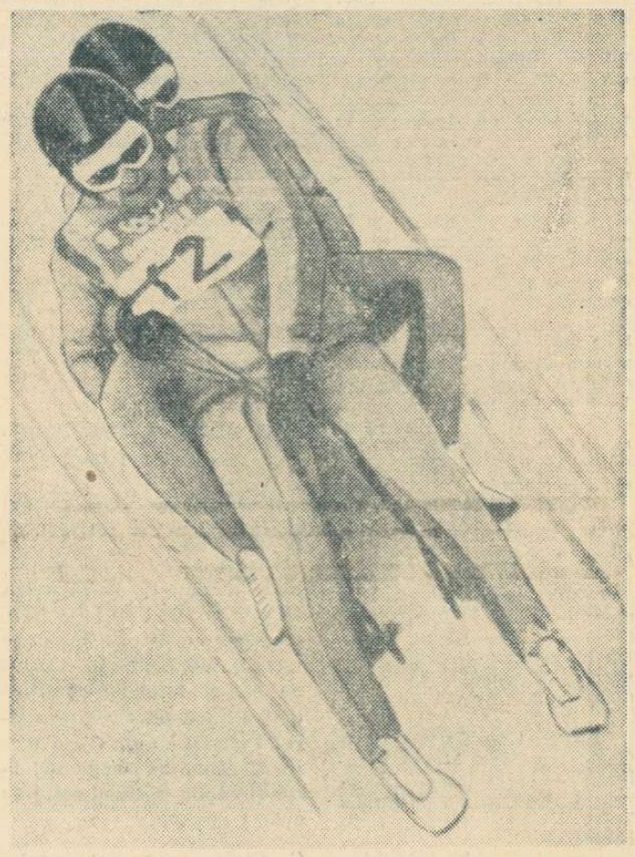

Ca și la ultimele campionate mondiale, săniuța lui Klaus Bonsack și Thomas Köhler, cei doi necontestați specialiști din R. D. Germană, a fost cea mai rapidă și pe pîrtia de la Villard de Lans

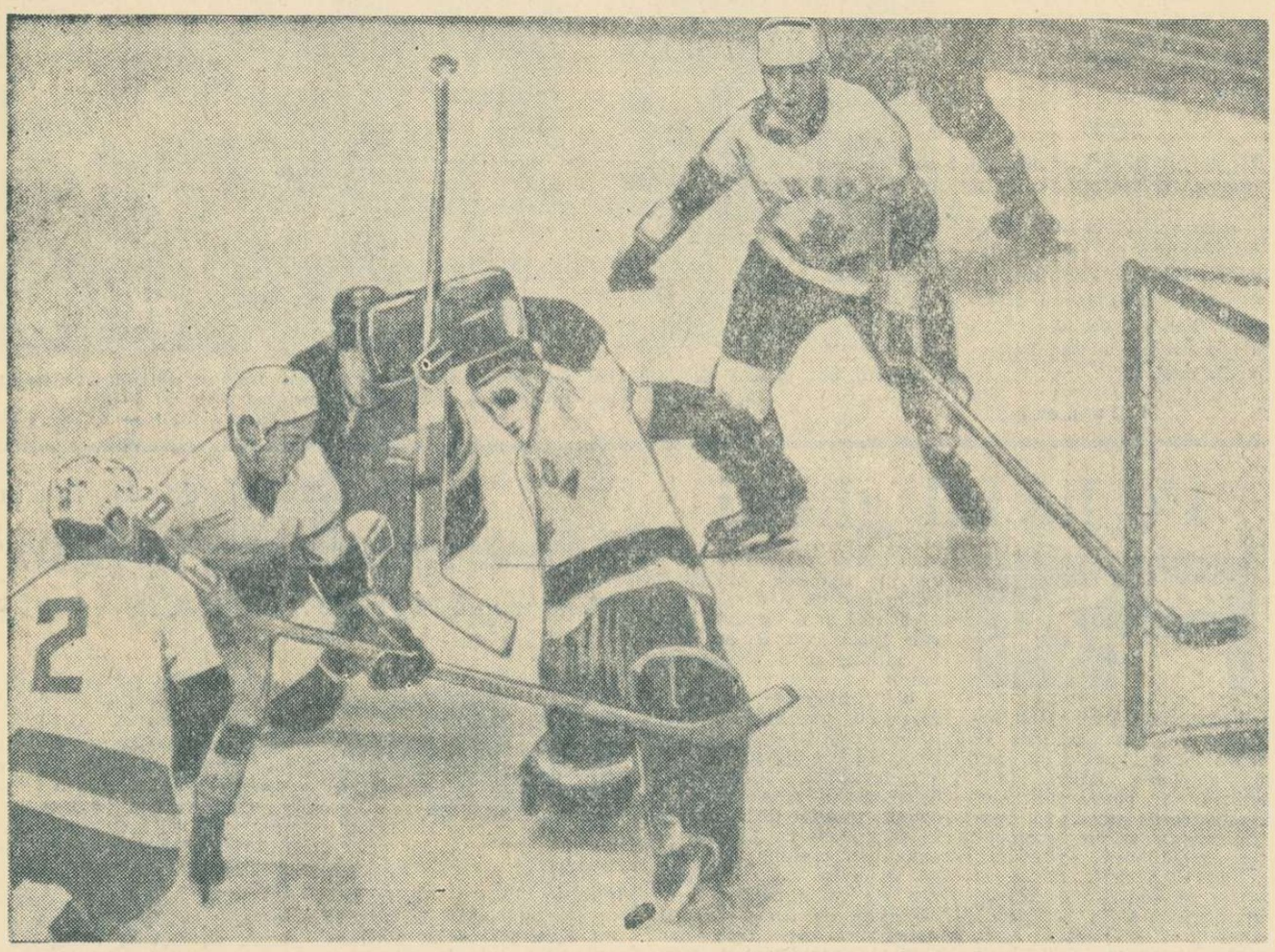

Patru canadieni își apără poarta în fața irezistibilului Anatoli Firsov. Dar nici O'Malley (nr. 2), nici Mott sau căpitanul echipei, Johnston, nu vor reuși să înlăture pericolul, ci patina portarului Ken Broderick, care oprește pucul. (Fază din derbiul turneului olimpic de hochei: U.R.S.S. — Canada 5—0)

Telefoto: U.P.I. — AGERPRES

Luciditatea și buna organizare a jocului au decis victoria

Două partide de hochei pe gheață, tradiționale pentru încheierea marilor competiții în acest sport, au constituit și aici la Grenoble punctul de atracție al zilei de sîmbătă, cînd mii de oameni s-au masat în fața ușilor de intrare de la Palatul de gheață în căutarea unui bilet.

Cele două meciuri, așteptate cu atîta interes, s-au deosebit substanțial, deși ambele au plăcut, oferind numeroase momente în care am putut gusta din plin tot ce are mai frumos hocheiul pe gheață. Deosebirea esențială a existat în privința ritmului de joc, întîlnirea dintre Cehoslovacia și Suedia a fost ceva mai lentă, mai liniștită. Opunînd formației cehoslovace un joc cu pase scurte, cu treceri bine gîndite și prudente din apărare în atac, hocheiștii suedezi au reușit să tempereze tendința spre un ritm mai alert al adversarilor lor. Nu-i mai puțin adevărat că jucătorii cehoslovaci se resimțeau după eforturile dincolo de limitele bănuite la această formație depuse în jocul anterior cu Uniunea Sovietică, așa că meciul a purtat în majoritatea timpului amprenta unei întîlniri mai puțin îndîrjite. Ba, la un moment dat, am avut chiar impresia că un rezultat de egalitate mulțumește ambele tabere!

Prin aceasta nu vrem să înțelegem că jocul a avut un nivel nemulțumitor. Combinațiile suedezilor, realizate totdeauna în 2 sau 3 jucători, șarjele lui Svedberg, excelent și în această întîlnire, frumoasele pătrunderi laterale, preferate de cehoslovaci, la care am admirat tehnica deosebită a unor jucători ca Nedomansky, Jirik, Golonka sau Hrbaty, toate la un loc au satisfăcut pe deplin.

Dar nu ne-au putut crea starea emoțională și nu ne-au oferit clipele de intensitate spectaculară ca cele ale ultimei partide a turneului olimpic, în care s-au aliniat, în fața a peste 12 000 de spectatori, selecționatele Uniunii Sovietice și Canadei.

Acest joc a plăcut mai mult și, în această direcție, principalul merit revine reprezentanților Canadei, care animați de un spirit de deplină sportivitate nu au abandonat lupta nici o clipă. Victoria jucătorilor sovietici s-a conturat chiar din primele minute. În momentul în care am văzut că echipa U.R.S.S. și-a organizat sistemul defensiv mai bine ca în meciul cu Cehoslovacia a fost clar că jucătorii canadieni vor trebui să facă mari eforturi pentru a înscrie. Și lucrurile așa s-au petrecut. Pentru că ocazii au existat, poate mai multe la poarta lui Konovalenko, dar de fiecare dată drumul pucului spre plasă a găsit fie o crosă, fie un jucător sovietic culcat în traiectoria lui. În fond pe așa ceva s-a clădit succesul de sîmbătă seara al echipei sovietice. Și pe încă un element: luciditatea în fazele decisive. Vă reamintiți? Tînărul atacant Mișakov a scăpat singur pe contraatac în minutul 33, la scorul de 1—0. În lama crosei unui debutant stătea posibilitatea ca echipa sa să se detașeze. El îl avea în față pe Broderick, cel mai bun portar al acestei competiții, un „stîngaci" care a pus probleme celor mai mari jucători. Și totuși Mișakov l-a driblat sec și a înscris. Și nu numai atît. La începutul reprizei a treia pucul a ieșit dintr-o învălmășeală la poarta lui Broderick și Starșinov a privit atent și a șutat exact acolo unde mai rămăsese doar un colțișor liber. Dar golul al cincilea?

evidentă, în special, în repriza secundă. Și o asemenea tactică, aplicată mult prea devreme (scorul fiind doar 1—0) era cît pe aci să-i coste scump, pentru că în minutele 25—30 asaltul canadienilor, invitați la atac prin această tactică, l-a făcut pe Konovalenko și pe ceilalți jucători sovietici să transpire serios. Mai tîrziu echipa U.R.S.S. a adoptat un alt sistem, mai bun, încercînd să țină pucul în joc, pasîndu-l mereu și nu întotdeauna cu scopul de a amenința poarta lui Broderick.

În concluzie, victoria selecționatei Uniunii Sovietice atît în acest joc cît și în întregul turneu olimpic a fost netă și deasupra oricărei discuții. De altfel în clasamentul celor mai buni jucători, alcătuit prin adiționarea punctelor acordate pentru golurile înscrise și pasele date, pe primele patru locuri sînt hocheiștii sovietici Firsov, Vikulov, Starșinov, Polupanov. Interesant de remarcat că trei dintre aceștia (Vikulov, Polupanov, Firsov) alcătuiesc cea de a doua linie de atac a Uniunii Sovietice. Din acest motiv antrenorul canadian McLeod a trimis pe gheață, începînd din repriza secundă, linia a treia a echipei sale (Mott, Huck, Cadieux) socotită, de fapt, mai bună decît celelalte două, tocmai cu scopul de a contracara eficacitatea și forța celor trei jucători sovietici.

Ca întotdeauna, pe baza voturilor acordate de ziariștii specializați în hochei a fost alcătuită echipa vedetelor. Iată componența ei: Broderick — Suchy, Svedberg — Sevcik — Huck — Firsov. Să notăm că Starșinov a primit mai multe voturi (11 față de 9) în comparație cu Sevcik, dar fiind centru atacant nu a putut fi trecut pe extremă.

Firsov a dansat pur și simplu în fața lui Broderick, driblîndu-l de două ori consecutiv pentru a fi sigur că nu ratează. Aceasta este siguranța pe care în hochei ți-o dă luciditatea.

Și apoi selecționata Uniunii Sovietice și-a dovedit superioritatea și în organizarea jocului. În fiecare moment omul cu pucul a fost sprijinit de un coechipier; în permanență hocheiștii fără puc s-au demarcat și nu așa oricum, ci cu un scop tactic. O singură mare greșeală au comis sportivii sovietici în această întîlnire. Ne referim la tendința de a întîrzia jocul, de a întrerupe mereu acțiunile prin blocarea pucului la mantinelă.

Și acum, Grenoble își așteaptă noii oaspeți

S-a stins flacăra vie a torțelor olimpice. Grenoble și cele șase stațiuni din jurul orașului Olimpiadei trec la o binemeritată odihnă. Și totuși, lanțul marilor festivități legate de sporturile zăpezii nu va rămîne rupt după plecarea celor o mie și mai bine de competitori ai ediției a X-a. Capitala Alpilor francezi se pregătește pentru un nou eveniment de seamă, menit să atragă numeroși turiști amatori de alunecarea pe schi și patine.

În centrul orașului, acolo unde se află acum stația de autobuze a liniilor ducînd la Chamrousse și Villard-de-Lans, urmează să înceapă imediat construcția unui impunător edificiu, destinat sportului. Este viitorul Salon al sporturilor de iarnă — 1968, adăpostind standurile unei ample expoziții de materiale sportive, produse ale industriei franceze și din alte țări. O importantă parte de contribuție la dotarea acestui Salon cu ultimele creații în materie de echipament sportiv o vor avea firmele austriece, care prezintă ultimele modele de schiuri, patine, încălțăminte etc.

Rivalitatea franco-austriacă a schiorilor are asemenea aspecte de colaborare fructuoasă.

Cronici și comentarii de la trimișii noștri speciali

Emanuel VALERIU și Călin ANTONESCU

Tiparul: I. P. „Informația", str. Brezoianu 23-25.

40365